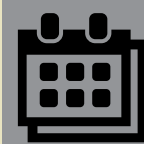

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1942 - Ολοκαύτωμα: Ο Χάινριχ Χίμλερ διατάζει οι υπό εξόντωση Αθίγγανοι να μεταφέρονται στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Άουσβιτς.

1963 - Την έναρξη των εργασιών της Α' Συνόδου της Ζ' Περιόδου της ελληνικής Βουλής κηρύσσει ο βασιλιάς Παύλος, ο οποίος εκφωνεί τον καθιερωμένο λόγο του θρόνου. Την επομένη ο Ηλίας Τσιριμώκος εκλέγεται και με τις ψήφους της Ε.Δ.Α. πρόεδρος της Βουλής.

1965 - Το πρακτορείο Associated Press αποκαλύπτει τον μυστικό γάμο του Έλληνα μεγαλοεφοπλιστή Σταύρου Νιάρχου (56 ετών) με την 24χρονη Σαρλότ Φορντ, κόρη του «αυτοκράτορα» της αμερικανικής αυτοβιομηχανίας, Χένρυ Φορντ. Είναι ο τρίτος γάμος του Νιάρχου, ενώ παραμένει μυστήριο πότε εκδόθηκε το διαζύγιο του από τη δεύτερη σύζυγό του Ευγενία Λιβανού.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1364 - Μανουήλ Γ' Μέγας Κομνηνός, αυτοκράτορας της Τραπεζούντας

1899 - Νόελ Κάουαρντ, Άγγλος συνθέτης και θεατρικός συγγραφέας

1932 - Θανάσης Βαλτινός, Έλληνας συγγραφέας

1935 - Νίκος Σαμψών, πολιτικός

1963 - Γιώργος Αθανασιάδης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1821 - Αντώνης Οικονόμου, Έλληνας πλοίαρχος

1897 - Αλφόνς Ντωντέ, συγγραφέας

1962 - Ντίνος Ανδριανόπουλος, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1974 - Κώστας Βάρναλης, ποιητής

1989 - Λι Βαν Κλιφ, ηθοποιός

1994 - Αθανάσιος Κανελλόπουλος, Έλληνας πολιτικός

Χάινριχ Χίμλερ

Ο Χάινριχ Λούιτπολντ Χίμλερ (Heinrich Luitpold Himmler, Μόναχο, 7 Οκτωβρίου 1900 - Λύνεμπουργκ, 23 Μαΐου 1945) ήταν από τους γνωστότερους Γερμανούς εθνικοσοσιαλιστές πολιτικούς. Πριν από την πολιτική του δραστηριότητα, ο σπουδασμένος γεωπόνος ασχολούνταν με την ορνιθοτροφία. Ως αρχηγός («Reichsführer», Ράιχσφουερ) της SS είχε την κύρια ευθύνη της οργάνωσης για την πραγματοποίηση του Ολοκαυτώματος, όπως και για πολυάριθμα εγκλήματα πολέμου κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο Χάινριχ Χίμλερ ήταν ο δεύτερος γιος του καθηγητή Γιόζεφ Γκέμπχαρντ Χίμλερ και της Άννα Μαρία Χίμλερ, (πατρικό Χάιντερ, Heyder). Η ανατροφή του ήταν αστική, σε ρωμαιοκαθολικό περιβάλλον. Κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ξεκίνησε καριέρα στον γερμανικό στρατό με στόχο να γίνει αξιωματικός, δεν έγινε, όμως, ποτέ. Αναγκάστηκε, με το τέλος του πολέμου, να εγκαταλείψει τον Στρατό δίχως να έχει πολεμήσει στο μέτωπο. Μετά την κατάρρευση της Δημοκρατίας Συμβουλίων του Μονάχου (Münchener Räterepublik), στην οποία συνέβαλε ο ίδιος, ως μέλος της ελεύθερης δεξιάς πολιτοφυλακής «Λάουτερμπαχ» (Freikorps Lauterbach), σπούδασε αγρονομία στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Μονάχου (Munich Technische Hochschule). Κατά τη διάρκεια των σπουδών του ήταν μέλος του φοιτητικού συνδέσμου «Απόλλων», του σημερινού Burschenschaft Franco-Bavaria München. Μέσω ακροδεξιών νεανικών οργανώσεων (όπως η «Artam e.V.»), στις οποίες ήταν μέλος, ήρθε σε επαφή με το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (NSDAP), στο οποίο προσχώρησε το 1923. Ως μέλος του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος συμμετείχε, στις 9 Νοεμβρίου 1923, στο Πραξικόπημα της μπιραρίας ως σημαιοφόρος των Φράικορπς, της δεξιάς πολιτοφυλακής. Στις 6 Ιανουαρίου 1929 ο Αδόλφος Χίτλερ τον αναγόρευσε αρχηγό της παραστρατιωτικής οργάνωσης Schutzstaffel (SS). Ο αριθμός μέλους του Χίμλερ στην SS ήταν 168. Το 1933, μετά την κατάληψη της εξουσίας από τους Εθνικοσοσιαλιστές, ο Χίμλερ διορίστηκε αρχηγός της τοπικής αστυνομίας του Μονάχου. Κατά τη νύχτα των μεγάλων μαχαιριών, μεταξύ της 30 Ιουνίου και 1 Ιουλίου 1934, ο Χίμλερ και η SS είχαν την μεγαλύτερη συμβολή στη δολοφονία των στελεχών της SA και πολιτικών αντιπάλων. Το διάταγμα του Χίτλερ στις 17 Ιουνίου 1936 αποτελεί το σημαντικότερο μέτρο στην διαδικασία μετατροπής της αστυνομίας σε όργανο της απόλυτης δύναμης του Φύρερ. Από εδώ και εμπρός το κομματικό αξίωμα του Αρχηγού της SS (Reichsführer-SS) και το νέο, κρατικό αξίωμα του Αρχηγού της Γερμανικής Αστυνομίας (Chef der Deutschen Polizei), συγκεντρώνονταν στο πρόσωπο του Χάινριχ Χίμλερ. Όταν, το 1943, ο Χίμλερ έγινε Υπουργός Εσωτερικών, η Αστυνομία, έστω και τυπικά, επέστρεψε μαζί με τον Χίμλερ στο Υπουργείο Εσωτερικών. Έτσι, ο Χίμλερ έγινε αρχηγός της Αστυνομίας, που αποτελούνταν από την Αστυνομία Τάξεως (Ordnungspolizei), την Μυστική Κρατική Αστυνομία (Geheime Staatspolizei, Gestapo) και την Αστυνομία Δίωξης κοινού εγκλήματος (Reichskriminalpolizei, Kripo). Σαν

αρχηγός της SS ήταν, επίσης, επικεφαλής της Sicherheitsdienst (SD), μιας εσωκομματικής μυστικής υπηρεσίας. Με τα νέα αυτά αξιώματα ο Χίμλερ έγινε μια από τις ισχυρότερες προσωπικότητες της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας.

Όταν, στις 23 Απριλίου 1945, έγινε γνωστό ότι επιδίωκε διαπραγματεύσεις συνθηκολόγησης, ο Χίτλερ του αφαίρεσε (29 Απριλίου) όλα τα πολιτικά και κομματικά του αξιώματα και τον απέκλεισε από το NSDAP. Λίγες μέρες μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου συνελήφθη στις 22 Μαΐου με πλαστή ταυτότητα κοντά στην Βρέμπα από Βρετανούς στρατιώτες. Συνελήφθη φορώντας την στολή του Λοχία της μυστικής αστυνομίας. Είχε προμηθευτεί πλαστά έγγραφα με το όνομα Χάινριχ Χίτзинγκερ (Heinrich Hitzinger), αποκαλύφθηκε όμως καθώς τράβηξε την προσοχή της βρετανικής στρατιωτικής αστυνομίας, επειδή τα χαρτιά του ήταν πλήρη και σε πολύ καλή κατάσταση, πράγμα που ίσχυε μόνο για ελάχιστους Γερμανούς μετά το τέλος του Πολέμου. Βάσει κατάθεσης του Βρετανού Σ. Όστεν (C.S.M. Austin), ο οποίος ήταν ένας από τους έξι ανακριτές του Χίμλερ, ο τελευταίος αυτοκτόνησε στις 23 Μαΐου με μια αμπούλα υδροκυανίου λίγο πριν εισέλθει στην αίθουσα ανάκρισης στην οδό Ίλτσενερ (Ülzener Straße) αριθ. 31 του Λύνεμπουργκ, την στιγμή που υποχρεωνόταν σε σωματική έρευνα.

Ο Χίμλερ φέρει, ως αρχηγός της SS, μεγάλη ευθύνη για την δολοφονία των Εβραίων της Ευρώπης. Ως επίτροπος για τις φυλετικές υποθέσεις στην κατεχόμενη Πολωνία απέκτησε, ήδη το 1939, τη δύναμη να καταδιώξει την πολωνική διανομή και τους Πολωνούς Εβραίους. Στην ουσία, αυτό σήμαινε κοινωνική απομόνωση, γκετοποίηση και δολοφονία. Αποτέλεσμα ήταν η δολοφονία σχεδόν 1.000.000 ανθρώπων από την SS μέχρι το καλοκαίρι του 1940. Το 1941 έλαβε από τον Χίτλερ την προφορική διαταγή για την οργάνωση της τελικής εξόντωσης των Εβραίων. Σε τρίωρη ομιλία του στις 4 Οκτωβρίου 1943, μπροστά σε συγκέντρωση των Γερμανών τοποτηρητών (Gauleiter γκαουλάιτερ) στο κατεχόμενο Πόζναν, περιέγραψε την εξολόθρευση των Εβραίων με λεπτομέρειες. Η ομιλία αυτή μαγνητοφωνήθηκε και διασώζεται μέχρι σήμερα. Στην Δίκη της Νυρεμβέργης αποτέλεσε σημαντικό αποδεικτικό στοιχείο για τα εγκλήματα των εθνικοσοσιαλιστών. Είναι ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτη, επειδή φανερώνει τον φοβερό βαθμό της διαστροφής που υπέκρυπτε η αποκαλούμενη τελική λύση του εβραϊκού ζητήματος (Endlösung der Judenfrage). Στην ομιλία του, ενώπιον μελών της SS, ο Χίμλερ αναφέρεται ανοικτά και αδιαμφισβήτητα στην εξολόθρευση των Εβραίων, συμπεριλαμβανομένων γυναικών και παιδιών.

Σε αντίθεση με τον Χίτλερ, ο Χίμλερ επισκέφτηκε και επιθεώρησε επανειλημμένα προσωπικά τις σκηνές των εθνικοσοσιαλιστικών φρικαλεοτήτων, όπου έγινε και μάρτυρας της μαζικής εξόντωσης. Συνήθιζε να ενθαρρύνει τα μέλη της SS στις πράξεις τους.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΕΘΝΟΣ

Ακροβασίες του ΔΝΤ

Με την έναρξη των διαπραγματεύσεων στην Αθήνα το ΔΝΤ θεώρησε σκόπιμο να πυροδοτήσει μια δημόσια αντιπαράθεση. Με την ελληνική πλευρά, την Κομισιόν αλλά και τον ESM. Το περίεργο δεν είναι μόνο ότι τα στελέχη του επέλεξαν να «συνομιλήσουν» με τους θεσμούς μέσω της ιστοσελίδας προσωπικού του Ταμείου, ούτε ότι επαναλαμβάνουν τις παράλογες αξιώσεις για νέα μέτρα λιτότητας. Το ακατανόητο για τους τεχνοκράτες με τις θέσεις-κλειδιά που κατέχουν

είναι ότι για να στηρίξουν την επιχειρηματολογία τους επικαλούνται ανακριβή στοιχεία, καταφανώς αναληθή για όποιον γνωρίζει τα βασικά δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας. Και οι ισχυρισμοί τους περί συντάξεων και φορολογίας -μαζί με τα συμπεράσματά τους- ανατράπηκαν ένας προς έναν από τους αρμοδίους στις Βρυξέλλες και στην Αθήνα.

Ανέδειξαν, όμως, τη χαμένη αναξιοπιστία του ΔΝΤ ως προς τις προβλέψεις συνολικά για το ελληνικό

πρόγραμμα. Αντί να την αμβλύνουν ουσιαστικά την ενίσχυσαν. Πίσω από τις «ταχυδακτυλουργίες» με τους αριθμούς υπάρχει κάτι άλλο πιο σοβαρό. Με την έννοια ότι στέκεται εμπόδιο και υπονομεύει την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης. Με δεδομένο ότι στα δύο προηγούμενα προγράμματα οι προβλέψεις ήταν παραπάνω από υπεραισιόδοξες, τώρα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Προφητεύουν αποτυχίες. Αν και η τρέχουσα πραγματικότητα και τα αποτελέσματα της

εφαρμογής του προγράμματος τους διαψεύδουν εκκωφαντικά.

Οι εκπρόσωποι του ΔΝΤ πέφτουν από λάθος σε λάθος. Όπως η επιμονή τους στο παρελθόν ήταν καταστροφική, έτσι προοιωνίζεται πάλι, αν επικρατήσουν ιδεοληπτικές θέσεις. Στο κρίσιμο σταυροδρόμι των διαπραγματεύσεων προσδοκία για άρση των αδιεξόδων είναι να πρυτανεύσει η λογική.